

offentlige og private Stoler samt større Fabrikker, hvis Gjere paa denne Maade have skaffet deres Arbejdere en Opmuntring og Fornøjelse.

Naar Kommissionen af Hensyn til de gunstige Resultater, der hidtil foreligge af de ommeldte Eftermiddagsforestillinger, i Anmærkningerne til Budgetudkastet har henstillet, at der gennem en Anmærkning paa Finansloven gives Hjemmel til en Afvigelse fra Helligdagslovens Bestemmelser, saaledes at Forestillingerne kunde paabegyndes $\frac{1}{2}$ Time før Kl. 4, hvilket af flere Grunde vilde anses for ønskeligt, maa Ministeriet dog i alt Fald for Tiden nære Betænkelse ved at gaa den af Kommissionen saaledes antydede Vej.

Angaaende Lønningskontoen kan man ikke undlade at fremhæve, at det vil have sine store Vanskeligheder at bringe den ned til det af Kommissionen foreslaaede Beløb. Selv om der nemlig blandt Teatrets kunstneriske Personale er flere Kræfter, der uden Skade ville kunne undværes, er den deraf følgende Afgang i Lønningsbeløbet dog ikke absolut, idet en betydelig Afgang vil nødvendiggøre Ansættelsen af yngre Kræfter til Rekruttering af Personalet; hvor meget der saaledes maa holdes til Disposition til ny Lønninger, lader sig imidlertid ikke allerede nu afgøre, da det vil bero paa Antallet og Arten af de Kræfter, som der kan blive Tale om at engagere. Og saa maa det i den omhandlede Henseende bemærkes, at Teatret ved Kontrakt er bundet til at give enkelte af Personalet Tillæg fra 1ste Juli d. A., og at der blandt Personalet findes enkelte Kunstnere, der paa Grund af deres Betydning for Teatret formentlig have et billigt Krav paa en Lønningsforhøjelse.

Den paa Konto 2. „Driftslønninger“ foreslaaede Deling af Bevillingen i et fast og et foranderligt Beløb synes Ministeriet naturligt. Det i forsnævnte Henseende foreslaaede Beløb formener Teatret at kunne hjælpe sig med, hvorimod det, som ogsaa i Anmærkningerne til Budgetudkastet anført, maa anses for tvivlsomt, om det i den anden Henseende foreslaaede Beløb, hvoraf bl. a. skal afholdes Betaling til Ekstramassinsfolk og Ekstralampister, vil være tilstrækkeligt, navnlig da der ved Beløbets Fastsættelse af Kommissionen ikke er taget Hensyn til den foreslaaede Forøgelse af Forestillingsantallet, saaledes som udtrykkelig bemærket i Anmærkningerne til Kontoen, ligesom i Anmærkningerne til Konto 14. („Udgifter af ubestemt Omfang“), med Hensyn til hvis Ansættelse det forholder sig paa samme Maade. Trods de Vanskeligheder af forskellig Art; som Gennemførelsen af Kommissionens Forslag om Nedsættelsen af Feu'en utvivlsomt vil medføre, mener man dog at burde acceptere det som det formentlig bedste og lempeligste, der efter Omstændighederne kan opnaas, men dets Gennemførelse maa, som ogsaa i Anmærkningerne til Budgetudkastet anført, i særlig Grad betragtes som betinget af en samtidig Gennemførelse af Bygningsforslaget, idet man ved dets Vedtagelse i Kommissionen har forudsat, at Ombygningen vilde medvirke til Opnaaelsen af en større Forestillingsindtægt og derigennem til et større Feu-Beløb, der kunde bøde paa den nedsatte Procentandel.

Angaaende Konto 11. „Gratifikationer efter Djebliffets Trang og Lørdag“ har der, som i Anmærkningerne til Budgetudkastet nævnt, været Uenighed i Kommissionen, idet Flertallet har holdt paa, at Kontoen ikke bør sættes lavere end til $1\frac{1}{2}$ pCt. af Bruttoforestillingsindtægten eller 9,000 Kr., som i Budgetudkastet opført, medens et Mindretal formener, at Kontoen ikke bør overstige 1 pCt. af den nævnte Indtægt eller 6,000 Kr. Ministeriet maa bestemt slutte sig til Flertallets Opfattelse i dette Spørgsmaal. Den paagældende Konto har i en lang Række indtil 1874 været bevilget med 2 pCt. af Bruttoforestillingsindtægten. For Finansåret 1874—75 var den opført i Budgettet med 9,350 Kr. og for 1875—76 med 9,500 Kr., og det har i den derefter forløbne Tid vist sig særdeles vanskeligt at holde Udgifterne paa denne Konto under et Beløb af ca. 10,000 Kr. Der har saaledes ved Teatret stadig været Brug for et større Beløb til de paagældende Understøttelser til Fremme af Tjenestens og Personalets Lørdag, og der er efter de gjorte Erfaringer ingen Grund til at antage, at der nu skulde være mindre Trang til Benyttelsen af den nævnte Konto. Den foreslaaede Nedsættelse af de to Konti for Lønninger og Feu, hvorved Personalets aarlige Indtægter gennem Lønning og Feu ville blive reducerede i følelig Grad, maa tværtimod gøre det særlig betænkeligt nu at nedsætte den omspurgte Konto under det af Kommissionens Flertal foreslaaede Beløb, og det saa meget mere, som det maa anses for utvivlsomt, at der ved Gennemførelsen af Kommissionens Forslag for Feuens Vedkommende vil fremkomme enkelte Ubilligheder, der paa en eller anden Maade maa afhjælpes, hvilket naturligt kunde ske ved Hjælp af den omhandlede Konto.